

СЛЪНЧОГЛЕДЪ

Въ бабина градинка
Глъчъ и смѣхове:
Слънчогледъ тамъ свѣсилъ
Жълти цвѣтове.

Струпватъ се край баба
Внучета отворедъ:

— Откъсни ни, бабо,
Сладъкъ слънчогледъ!

Баба имъ привежда
Златни цвѣтове,
И ечатъ въ прѣвара
Звѣнки гласове:

— Откъсни за мене,
Азъ съмъ най-голѣмъ!

— По-напрѣдъ за мене,
Той си кжса самъ.

— За мене, за мене,
Живко да потрай!

— Азъ пъкъ и не искамъ,
Бабинка си знай.

Знае баба, знае:
Всѣкому по редъ —
Всѣки да опита
Бабинъ слънчогледъ.

Ранъ-Босилекъ